U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce **O. K.**, zastoupeného JUDr. Alenou Drulákovou, advokátkou se sídlem Kostelní 7, Beroun, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra,** odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2005, čj. OAM-898/VL-10-19-2005, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 61 Az 69/2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2006, č. j. 61 Az 69/2005 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 11. 2006, č. j. 61 Az 69/2005 - 25, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2005, čj. OAM-898/VL-10-19-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. (pozn. soudu: S účinností od 1. 9. 2006 byl v zákoně o azylu termín „azyl“ nahrazen pojmem „mezinárodní ochrana“.)

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního

byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kriteria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Namítá-li stěžovatel jako jediný důvod kasační stížnosti obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob – věřitelů jeho podnikatelských půjček v zemi původu –, a domnívá-li se, že jej státní orgány v zemi původu nejsou schopny před tímto jednáním ochránit, pak je zapotřebí poukázat na to, že obdobná tvrzení byla již předmětem množství rozhodnutí zdejšího soudu, namátkou lze uvést například rozsudek ze dne 10. 3. 2004, č. j. 3 Azs 22/2004 - 48, www.nssoud.cz, či rozsudek ze dne 29. 3. 2004, č. j. 5 Azs 7/2004 - 37, www.nssoud.cz.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje tedy dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu